

Splošni pregled

† **Svatopluk Čech.** Češki narod žaluje po enem svojih največjih sinov, ki mu jih je naklonila usoda. Dne 24. februarja je umrl v Pragi daleč preko mej svoje ožje domovine poznani in tudi priznani pesnik in pisatelj Svatopluk Čech. Večna slava velikemu možu, a bratskemu narodu češkemu naše iskreno sožalje!

Oton Zupančič v hrvatskem prevodu. V Sarajevu deluje na tamošnjem učiteljišču prof. Josip Milaković, pisatelj hrvatski in izdajatelj najnovejše velike hrvatske antologije „Naša pjesma“. Milaković pozna in ljubi našo slovensko književnost ter je dobro vešč slovenščini. Že pred par leti se je odločil, da prevede Zupančiča na hrvatski jezik, ter je objavil v zagrebški „Prosvjeti“ leta 1905. nekaj prevodov pesmi „ovog darovitog mladog pjesnika naše braće Slovenaca“, a nadaljeval ni, ker prevodov Slovenci niso niti — zapazili. Prevedene so tam nekatere pesmi iz zbirke „Čez plan“, in to: Bjelokranjska, Susret (Srečanje), Koga ljubav (Kdo v ljubezni...), Doma, Ašiklija (Vasovalec), Tiho, nijemo... (Tiho, brez besed...). Prevodi so brezdvomno uspeli, in to je mnogo; zakaj ni lahko, prevajati kratke lirske pesmice, da bi se pri tem vsled premestitve poedinih in le poedinih kamenčkov ne razdrla vsa nežna struktura. Za zgled navajam pesem „Tiho, nijemo...“:

Tiho, nijemo
 hodim sa svom srećom
 kroz svjet taj;
 nitko né zna, ódkle,
 nitko né zna, zášto
 blista mojoj duši maj.
 Možda ti tek (= le) znaš,
 možda ja tek znam,
 možda ne znaš ti,
 možda ne znam ja,
 što u ponočje,
 kad te ostavljam,
 krilim rukama,
 neke čežnje (= hrepenjenja) pun
 neutješljive,
 nerazrješive.
 I zašto bih tad
 svakog grlio,

rekao mu brat.
 I zašto mi tad
 zvjezde zažare
 nisko nada mnom,
 ko velike, slatke ruže
 nada mnom...

Draga, što je noć,
 što je noć i smrt?
 Ne znam ti je ja!
 Draga, što je grjeh,
 grjeh i kajanje?
 Ne znam ti ga ja.
 Ja tek znadem svoju sreću
 i u svojoj ljubav duši
 i sve ljepo božje tvorje
 náoko
 i velike, slatke ruže
 nad sobom...

Dr. Fr. Ilešič.

Tiskovne pomote. V februarški številki, čitaj na strani 98. v predzadnjem verzu: in skočil v Ljublanico temno je ž njo! namesto ž njo, na strani 120. (pod zaglavjem Valter Šmid v 1. vrsti: Die Reihengräber namesto Reihengräben in na strani 126. v 3. vrsti odspodaj: S skarpeli namesto Pokalpali.